

tal i et Tilfælde, hvor Opfattelserne staa skarpt mod hinanden, skulde lade sig diktere Mindretallets Mening, det er og bliver udelukket. En saadan Anvendelse af et Flertal vilde være et utilstedeligt Misbrug, og et saadant Misbrug agter jeg ikke at gøre.

Brandes: Den højtærede Indenrigsminister vilde slaa fast nu, at da der var en radikal Regering her i Landet, havde Ministrene hele Ansvar for, hvad der skete, og at naar jeg havde udtalt mig saaledes, som jeg før gjorde, var dette dermed bevisligt sagt af et Medlem af denne Regering. Jeg tror ikke, at noget Medlem af den Regering, jeg har tilhørt, nogen Sinde har nægtet sit Ansvar, men jeg har aldrig kunnet tænke mig, at de, der stemte for Forslag eller Beslutninger, som denne Regering fremsatte, ikke havde et Medansvar ved deres Afstemning. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister mener, at man, naar man stemmer for en Sag som Medlem af Tinget — uden Hensyn til, hvem der er Minister —, ikke har et Ansvar for sin Afstemning. Noget andet tror jeg ikke, der nogen Sinde er paastaet fra den Side, jeg tilhører.

Den højtærede Indenrigsminister gav en Art Haab — ganske vist et ringe Haab — om, at der endnu kunde være Mulighed for, at denne Sag kunde bringes til en heldig Afslutning; for det er ingen heldig Afslutning, hvis der ikke opnaas Enighed. Deri giver jeg den højtærede Indenrigsminister Ret: et Magtbud fra Mindretallets Side kan Flertallet naturligvis ikke bøje sig for, men det, som er Spørgsmaalet her, det, som er Sagens inderste Kærne, er dette, at den højtærede Minister skulde forsøge ved sin Magt, ved sin Indflydelse, at omskabe dette Magtbud, som han paastaar er til Stede, til et saadant Tilbud, at der kunde blive Enighed derom.

Martin Olsen: Den højtærede Indenrigsminister var igen fremme med sin Yndlingstanke: at bebrejde en forhenværende Regering, at der var vedtaget visse Bestemmelser i Rigsdagen. Jeg maa sige, at det forundrer mig ikke at høre det gentaget af den højtærede Minister, for han er jo saa ung i Tjenesten endnu, og det hænger sammen med, at hele hans Opfattelse af vore politiske Forhold er saa ung — jeg turde næsten sige ungdommelig.

Den højtærede Minister var ogsaa fremme med en politisk Betragtning om, hvorvidt Socialdemokraterne her repræsen-

terer den danske Arbejderklasse. Jeg ved, at der er Arbejdere, som ikke er Socialdemokrater, der er adskillige, men de staa nærmest til Venstre for Socialdemokraterne, stiller større Krav, end vi andre stiller. De er altsaa mindre medgørlige i hvert Fald, og hvis den højtærede Minister ved sine Bemærkninger vilde antyde, at vi lod os paavirke af disse til venstre for os staaende til ikke at modtage et Tilbud, som i øvrigt var antageligt, tager han fuldkommen fejl. Jeg vil gerne minde den højtærede Minister om, at det socialdemokratiske Parti altid her i Landet, siden det begyndte at virke, har været anset som den væsentligste Repræsentation for de danske Arbejdere, og det er mig ikke bekendt, at der er sket noget som helst, der kunde forrykke dette Forhold. Socialdemokraterne har ved Valgene, hvor den politiske Opfattelse kommer til Udtryk, altid vist, at de var de stærkeste blandt de Arbejdere, som i det hele taget deltog i det politiske Liv. Den højtærede Minister var altsaa inde paa en politisk Betragtning, som jeg synes burde revideres, og den bliver ogsaa nok revideret med Tiden, det er der vist ingen Tvivl om.

Den højtærede Minister har ikke villet anerkende, at det foreliggende Lovforslag eller hans Stilling her skulde være i Kontakt med Arbejdsgiverne. Hvis den ikke er det, saa ved jeg ikke, hvad den er. Det, der holdes saa fast paa, er — det har vi gentagende hævdet — et Udtryk for, at man ønsker at støtte den Side. Det har man gjort ikke mindst ved § 20 med det umulige Indhold, som naturligvis hverken Arbejdsgivere eller Arbejdere forstaa, men som ikke des mindre vil blive benyttet af Arbejdsgiverne med deres Fortolkning til at foretage de Løreduktioner paa Arbejdspladserne, som de ønsker at foretage. Derfor vil jeg gerne karakterisere dette Forslag som et meget arbejdsgivervenligt Forslag og paa den anden Side et meget arbejderfjendtligt Forslag med de nye Bestemmelser, som er kommet til — jeg taler her ikke om Forsikringsgrundlaget —, og saa har den højtærede Indenrigsminister ikke Lov til vedvarende at tale om Krav fra vor Side. Det, vi har ønsket, er at blive fri for nogle af de Krav, der er stillet fra anden Side.

Indenrigsministeren (Kragh): Det foreliggende Lovforslag er hverken Udtryk for Venlighed eller for Fjendtlighed til nogen Side, men for en Indretning af Arbejdsløshedskasserne, som gør dem til neutrale Institutioner, hvilket de ikke hidtil